

CURA PERSONALIS PRINCIPŲ ĮGYVENDINIMAS PRAKTINĖJE METODOLOGINĖJE LABORATORIJOJE: TEORINĖ PRIEITIS

dr. Laimutė Anužienė

Šv. Ignaco Lojolos kolegija

dr. Indrė Vitkuvienė

Šv. Ignaco Lojolos kolegija

ANOTACIJA

Straipsnyje nagrinėjama *cura personalis* principo taikymo galimybės jėzuitiškoje aukštojo mokslo institucijoje, praktinės metodologinės laboratorijos veiklos kontekste. Remiantis holistinio ugdymo tendencijomis, kuriama hipotezė, kad šis principas gali sukurti sąlygas personalizuotam ugdymui, atitinkančiam skirtingus studentų poreikius ir mokymosi stilius, ir taip skatinti gilesnį studijų turinio integralumą. Straipsnyje atskleidžiama, kaip Šv. Ignaco Lojolos kolegijoje yra taikomas *cura personalis* praktinės metodologinės laboratorijos veikloje teoriniu aspektu. Pagrindiniai tyrimo uždaviniai yra apibrėžti šį principą aukštojo mokslo kontekste, išanalizuoti praktinės metodologinės laboratorijos vaidmenį ir identifikuoti principo taikymo apraiškas. Straipsnyje apibendrinamos išvados gali būti naudingos kuriant kokybinio tyrimo įrankius, skirtus tolesniam tyrimui, nagrinėjančiam laboratorijos veiklos organizavimą ir metodo taikymo efektyvumą.

Raktiniai žodžiai: *cura personalis* principas, holistinis ugdymas, jėzuitiškas aukštasis mokslas.

Įvadas

Aktualumas. *Cura personalis* (lot. „rūpestis kiekvienu asmeniu“) yra ignaciškojo ugdymo pamatinis principas, kuris pabrėžia individualaus dėmesio asmeniui, jo unikalumui ir integralumui svarbą. Jėzuitiško ugdymo aukštojo mokslo institucijose yra taikomas šis principas, orientuojant ne tik į akademinius pasiekimus, bet ir į asmens dvasinį, emocinį bei socialinį ugdymą. Remiantis šiandieninėmis ugdymo tendencijomis (Ramanauskienė, 2008) išryškėja holistinio ugdymo svarba ir aukštojo mokslo įstaigose, tad šis principas tampa itin aktualus, ypač vertinant individualizacijos, holistinio ugdymo ir emocinės gerovės kontekste. Šiame tyrime stengiamasi teorinės prieitės tašku apžvelgti *cura personalis* taikymo jėzuitiškoje aukštojoje mokykloje galimybes per praktinės metodologinės laboratorijos veiklą, kuri gali sudaryti geresnes sąlygas personalizuotam ugdymui, atitinkančiam skirtingus studentų mokymosi stilius ir poreikius, taip skatinant gilesnį studijų turinio integralumą lyginant su vien formaliu studijų programos dėstymo pobūdžiu. Keliamą hipotezę, jog praktinėje metodologinėje laboratorijoje, *cura personalis* principo taikymas leidžia sujungti akademinius tikslus su socialiniais ir dvasiniais aspektais, taip kuriant harmoningą ugdymo patirtį.

Tyrimo problematika. Tyrimo problematika kyla iš esminių konteksto sąlygų sąveikaujančių elementų lauke. Ignaciškos ugdymo įstaigose atliekami tyrimai įvardija problematiką (Nathalie L Moreira-Ramirez, 2021), tokių kaip:

1. Paviršutinis principo taikymas aukštojoje ugdymo įstaigoje. Pats Ignaciškas principas *cura personalis* ir jo taikymas sumažinamas iki paviršutiniškų veiksmų, tokių kaip sveikatingumo/dvasinių seminarų organizavimas, dvasinių poreikių atliepimas ar/ir simbolinis studentų poreikių pripažinimas, viešai konstatuojant

esamus poreikius, tačiau neatliepiant jų ir neatsižvelgiant į gilesnes sistemines problemas aukštojo mokslo įstaigoje.

2. Konfliktas tarp rūpinimosi asmenybe ir akademinio rezultato. Žvilgsnis nukreipiamas nuo akademinio studijų turinio, institucijos tikslų, mokslinio intereso, vienkryptiškai fokusuojant į studento asmeninius poreikius. Remiantis asmeniais studento poreikiais yra koreguojamas studijavimo būdas ar turinys, tokiu būdu neišpildant esminių studijų programos tikslų.
3. Individualistinės visuomenės nuostatos plitimas. Remiantis tyrimu Jungtinėse Amerikos Valstijose (Jeffrey LaBelle, 2024) teigiama, kad *cura personalis* principas remiasi labiau vertikalios *cura* modeliu, tokiu būdu izoliuojant bendruomeninę laikyseną ir skatinant individualią visuomenės sandarą, kurioje iškeliami individualūs asmenų tikslai, siekiai.

Tyrimo tikslas: atskleisti Šv. Ignaco Lojolos kolegijos praktinės metodologinės laboratorijos veiklą *cura personalis* principo taikymo kontekste.

Tyrimo uždaviniai:

1. Apibrėžti *cura personalis* principą aukštojo mokslo kontekste
2. Pateikti praktinės metodologinės laboratorijos vaidmens reikšmę kolegijos kontekste
3. Identifikuoti *cura personalis* principo taikymo apraiškas praktinės metodologinės laboratorijos veikloje.

Tyrimo metodai ir eiga: Šiame tyrime naudojama literatūros analizė, kuri leidžia giliau suprasti *cura personalis* principo teorinius pagrindus ir jo taikymo kontekstus įvairiose ugdymo aplinkose. Naudojami pagrindiniai šaltiniai apie jėzuitišką pedagogiką, holistinį ugdymą ir individualizuoto mokymo metodus. Esminiu tyrimo metodu yra laikomas atvejo analizės metodas, kuris yra orientuotas į Šv. Ignaco Lojolos kolegijos metodologinės laboratorijos veiklą, siekiant suprasti, kaip konkrečiame kontekste realizuojamas *cura personalis* principas. Šiame tyrime apsiribojama teorine prieitimi, sudarant sąlygas vėliau tolimesniuose tyrime pasirengti kokybinio tyrimo įrankį, kuris apimtų duomenų rinkimą apie laboratorijos veiklos organizavimą, naudojamus metodus ir gautus stebėjimų rezultatus.

Cura personalis aukštojo mokslo kontekste

Cura personalis principo šaknys glūdi ignaciškoje tradicijoje, kuri vystėsi šimtmečius, pradedant šventojo Ignaco Lojolos pradiniu tikslu „padėti sieloms“. Jėzuitų ugdymas sujungia intelektualinį griežtumą ir asmeninį tobulėjimą, vadovaujantis Dvasinių pratybų ir *Ratio Studiorum* principais (Ahmadian, 2014). Remiantis autoriumi galima teigti, jog klasikinio ugdymo derinimas su humanistinėmis vertybėmis, siekia formuoti visapusiškai išsilavinusias asmenybes, gebančias prisidėti prie visuomenės gyvenimo. To pasekoje, *cura personalis* principas ignaciškoje tradicijoje suvokiamas kaip akcentuotas individualus dėmesys asmenybei (aut.p. šiuo atveju – studentui), kuris pagrįstas kritiniu mąstymu ir papildytas praktiniais mokymosi metodais, kurie formuoja pamatą holistiniam asmenybės ugdymuisi. Šiuo principais pabrėžiamas laisvųjų menų ugdymas, aktyvus mokymasis ir holistinis požiūris į studento tobulėjimą, kuris iki šios dienos yra išlaikytas, kaip jėzuitų institucijų savybė. Be akademinės kompetencijos, jėzuitiškose aukštosiose mokyklose, skiriamas dėmesys socialinei atsakomybei ir teisingumo skatinimui, įsipareigojant ugdyti tiek intelektą, tiek moralinį studentų charakterį. Šiam pedagoginiam metodui nėra būdingas

anksčiau minėtas vien tik kritinis mąstymas, tačiau aktualumas taip pat teikiamas bendruomenės dalyvavimo ir tarnystės tikėjimui akcentavimui, kuriuo siekiama formuoti kompetentingus ir empatiškus lyderius, giliai jaučiančius atsakomybę už bendrąjį gerį (Nathalie L. Moreira-Ramirez, 2021). Nors *cura personalis* principas apeliuoja į individualistinę laikyseną, jėzuitų autorius Jeffrey LaBelle ši principą papildė *cura communis* dimensijos integracija. (LaBelle, 2024). Šiuo terminu (aut.p. – *communis*) pabrėžiama stipraus bendruomeniškumo jausmo ugdymo aplinkoje puoselėjimo svarba. Jis skatina puoselėti studentų, dėstytojų ir darbuotojų santykius, kurie remia visų narių intelektualinį, asmeninį ir dvasinį augimą. Šiuo holistiniu požiūriu, pagrįstu ignaciškomis vertybėmis, siekiama sukurti bendradarbiavimo erdvę, kurioje mokymasis ir asmeninis tobulėjimas vyksta palaikančiose, tarpusavyje susijusiose bendruomenėse.

Todėl galima apibendrinti, jog *cura personalis* tampa svarbiu šaltiniu, siekiant užtikrinti, kad studentai būtų gerai pasirengę ne tik profesiniam gyvenimui, bet ir asmeniniam augimui.

apima įvairių studentų mokymosi stilių atpažinimą ir individualizuotą požiūrį į mokymąsi, atsižvelgiant į jų unikalius gebėjimus ir asmenines vertybes.

Jėzaus draugijos generalinis vyresnysis Kolvenbach SJ akcentavo aukštosiose mokyklose įsipareigojimą teisingumui ir bendruomeniškumui. Savo kalboje jis pabrėžė dvipusį davimo ir priėmimo aspektą, skatindamas bendruomenės narius ne tik dalytis savo žiniomis ir ištekliais, bet ir atvirai priimti kitų indėlį bei patirtį. (Kolvenbach, 2000). Remiantis šiomis įžvalgomis, akcentuojama, kad aukštasis mokslas neturėtų būti orientuotas vien į asmens individualius tikslus, tačiau turėtų būti orientuotas į asmenų-studentų ir bendruomenių augimą, skatinant tiek davimą, tiek priėmimą kaip esminius elementus mokymosi proceso. Todėl jėzuitiška aukštoji mokykla turi įpareigojimą sukurti aplinką, kurioje bendruomenės nariai galėtų sąveikauti, ne tik būdami pasyvūs studijų turinio klausytojai, tačiau tuo pačiu dalytis savo žiniomis ir patirtimi, bei atvirai priimti kitų indėlį ir mokytis iš jų.

Remiantis jėzuitų pedagogų ir mokslininkų (tokių kaip: John O'Malley, Howard Gray, ir Peter-Hans Kolvenbach) darbais, galima apibendrinti, jog *cura personalis* principas apima kelis esminius matmenis, kurie prisideda prie studentų visapusiško vystymosi. Pirmiausia, asmeninis matmuo pabrėžia individualizuotą mokymąsi, siekiant paruošti studentus efektyviai spręsti gyvenimo iššūkius ir pasinaudoti galimybėmis. Intelektinis ir akademinis matmuo orientuojasi į kritinio mąstymo, tyrimų ir problemų sprendimo įgūdžių plėtrą, siekiant, kad studentai galėtų novatoriškai prisidėti prie savo studijų sričių. Emocinis ir psichologinis matmuo stiprina studentų emocinį intelektą ir atsparumą, skatindamas savireguliaciją bei konstruktyvius tarpasmeninius santykius. Dvasinis matmuo skatina studentus gilintis į savo vertybes ir gyvenimo tikslą, ugdant etinio sprendimų priėmimo ir moralinės lyderystės kompetencijas tiek profesinėje, tiek asmeninėje veikloje. Socialinis ir bendruomeninis matmuo akcentuoja bendradarbiavimo ir empatijos įgūdžių ugdymą, įtraukiant studentus į grupinius projektus ir bendruomeninį mokymąsi. Kultūrinis ir kontekstinis matmuo skatina tarpkultūrinę kompetenciją, integruojant įvairias perspektyvas į studijų dalykų turinį. Galiausiai, profesinis ir pašaukimo matmuo pabrėžia karjeros pasirengimo įgūdžių ugdymą, užtikrinant studentų pasiruošimą darbo rinkai ir mokymuisi visą gyvenimą.

Praktinės metodologinės laboratorijos vaidmuo

Pandemijos laikotarpis atvėrė naują nuotolinį studijavimo modelį, tačiau patys pedagoginiai principai išliko pakankamai formalūs apsiribojant studijų dalyko paskaitų vedimu, arba „atskaitymu“. Kaip metodologinėje diskusijose aptarė Čiegys, Šimanskienė, Ramanauskas (2022) vykstant pokyčiams visuomenėje, būtina keistis ir universitetams, kad būtų išlaikytas aukštas studijų kokybės lygmuo. Atsižvelgiant į kintančias mokymosi formas ir būdus, Šv. Ignaco Lojolos kolegijoje įsteigta Praktinė Metodologinė Laboratorija (toliau – Laboratorija), aukštojo mokslo institucijos struktūra, kaip studijų, praktikos ir mokslinių tyrimų erdvė. Laboratorija skirta praktinei ir metodologinei studentų veiklai, kuri orientuota į teorinių žinių taikymą ir kūrybinį problemų sprendimą. Šiame tyrime nėra analizuojamas mokslinio tyrimo aspektas Laboratorijoje, tačiau apsibrėžiama aptarti studijų turinio formos kaitos apraiškas bei sinergiją su studijų praktikų integracija.

Vystoma Laboratorijos veikla suteikia studentams galimybę dalyvauti realiuose projektuose – simuliacinėse veiklose, bendradarbiaujama su dėstytojais ir specialistais kontaktiniu būdu, taip gilinant akademines žinias ir įgūdžius. Tai yra atsakas yra šiandienines nuotolinių paskaitų tendencijas aukštajame moksle, kurios savyje pilnai neišpildo *cura personalis* ir *cura communitatis* principų taikymo praktikoje. Laboratorija yra susitikimo erdvė, kurioje studentai gali dirbti grupėse, analizuoti praktinius atvejus, vyksta tarpdisciplininė studijų dalykų integracija, testuojamos įvairios metodologijos ir įgyjama reali praktinė patirtis, susijusi su jų studijų sritimi, profesiniu ir asmeniniu tobulėjimu.

Kolegijos dėstytojų perspektyvos aspektu Laboratorija yra įgalinama kaip platforma, kurioje įgyvendinamos inovatyvios pedagoginės idėjos ir metodikos, atliepiančios individualizuoto ir holistinio ugdymo principus, tokius kaip minėtieji *cura personalis* ir *communitatis*. Tokiu būdu laboratorija tampa svarbiu įrankiu ne tik akademinio ugdymo, bet ir studentų asmeninio tobulėjimo kontekste, nes ji leidžia pritaikyti įvairias mokymo strategijas, atsižvelgiant į skirtingus studentų poreikius ir mokymosi stilius. Tokiu būdu užtikrinant, kad teoriniai studijų dalykai būtų integruoti su realaus pasaulio iššūkiais ir praktika, leidžiančia studentams pasirengti būsimoms profesinėms veikloms. Tai veda į studentų kompetencijų plėtojimą visų trijų metų kolegijoje studijų laikotarpiu, kuris tiesiogiai atitinka studijų programai keliamus tikslus.

Cura personalis principo taikymas Laboratorijoje

Laboratorijoje studijų turinys yra pateikiamas remiantis Ignaciškos pedagoginės paradigmos principu. Jis organizuojamas turinio trejybės principu, kuris pasižymi ciklišku ir sudaro sąlygas studentams nuolat gilintis į aplinką (kontekstą), save (identitetą), apmąstyti savo veiklą (refleksija), ir proceso metu įsivertinti pokyčius. (Anužienė, Šliužaitė, 2014). Straipsnyje siekiant analizuoti *cura personalis* principo taikymą Laboratorijoje yra remiamasi veiksmų tyrimo (action research) metodu, kai studentai ir tyrėjai-dėstytojai dalyvauja veikloje per patirtį. Tyrimo dalyviai reflektuoja savo veiksmus ir patį procesą, analizuodami pokyčių veiksmingumą ir tobulintinas sritis Laboratorijoje organizuojamų studijų ir praktikų veiklų sinergijoje, kuriai skiriama 20 % studijų dalykų turinio. Analizuojant Laboratorijos veiklą išskirti esminiai aspektai:

- skatinamas tarpdisciplininis aspektas pačiame procese, t.y. dabartiniame Laboratorijos pilotiniame projekte integruojamos socialinės srities trys studijų

programos, sudarant sąlygas studentams matyti tarpdisciplininę sąveiką, atrandant bendrus susikirtimo taškus. Toks tarpdiscipliniškumas studentams padeda sujungti žinias iš skirtingų sričių ir pasiūlyti išsamesnį požiūrį į iššūkius, skatina mąstyti ne tik jų pasirinktos studijų srities ribose, bet ir pritaikyti žinias iš kitų disciplinų. Tai padeda ugdyti kūrybiškumą, kritinį mąstymą, gebėjimą analizuoti problemas iš įvairių perspektyvų ir kurti novatoriškus sprendimus. Tarpdiscipliniškumo kontekste studentų gebėjimų plėtojimas, kuris apima platų žinių spektrą ir įgūdžius, yra esminis ne tik profesinės veiklos, bet ir asmeninio gyvenimo sėkmingam vystymuisi.

- Sutelkiama personalizuota pagalba studentams, kaip tiesioginis atliepas į *cura personalis* principą. Studijų semestro pradžioje analizuojami studentų poreikiai, mokymosi stiliai. Semestro eigoje vykdomos Laboratorijos veiklos pateikiamos modulinio formatu, kuris yra pritaikomas individualiems studentų poreikiams, siekiant įgalinti studentų kompetencijas, reflektuojant stiprybes ir silpnybes bei ugdant asmeninius įgūdžius.
- Laboratorijoje dirbantys dėstytojai atlieka mentoriaus funkciją atskirom studentų grupėms, taip kreipiant juos į *cura communitatis* išgyvenimo patirtį. Studijų turinio ir praktikų sinergijoje yra integruojama refleksijos patirtis, kaip galimybė, padedanti studentams suprasti ir analizuoti jų patirtį ir studijų turinio medžiagą per asmeninį kontekstą.

Remiantis aprašyta ir atlikta *cura personalis* principo taikymo aukštojo moksle kontekste teorine literatūros analize gali būti formuojamos esminės dimensijos ir vertinamieji kriterijai. (žr. 1 lentelė) Šis instrumentas gali būti naudojamas kaip įrankis vertinti Laboratorijos veiklose įgyvendinamo *cura personalis* principo taikymą trijų kolegijoje organizuojamų studijų metų laikotarpiu:

1 lentelė. *Cura personalis* tyrimo instrumentas analizuojantis studentų augimą trijų metų laikotarpyje

	1 studijų metai	2 studijų metai	3 studijų metai
Dimensija	Kur aš/esame (Kontekstas)	Kas aš/esame (Tapatybė)	Kaip aš/esame (Veiksmas)
Asmeninis augimas	Suprasti akademinę ir socialinę aplinką, kultūrinę įvairovę ir bendruomenės dinamiką.	Apmąstyti asmenines vertybes, įsitikinimus ir vaidmenį bendruomenėje bei pasaulyje.	Dalyvauti refleksijos veiklose, tokiuose kaip asmeninė vertinimo ir savivokos praktika.
Intelektinis augimas	Tyrinėti pagrindines disciplinas ir temas, suvokiant akademinius lūkesčius ir prieinamus išteklius.	Atpažinti akademinius stiprumus, silpnybes ir interesų sritis mokymosi procese.	Aktyviai dalyvauti paskaitose, diskusijose ir grupiniuose darbuose, siekiant tobulinti kritinį mąstymą.
Dvasinis augimas	Susipažinti su jėzuitų švietimo dvasinėmis ir etinėmis vertybėmis, tokiomis kaip tikėjimas, teisingumas ir tarnystė.	Apmąstyti asmeninius dvasinius įsitikinimus ir atvirumą gilesniam dvasiniam tyrinėjimui.	Praktikuoti etinį sprendimų priėmimą ir dalyvauti tarnystės veiklose, atitinkančiose dvasines vertybes.
Socialinė atsakomybė	Suprasti platesnes socialines, kultūrinės ir pasaulines problemas, kurios veikia vietines ir pasaulines bendruomenes.	Išsiugdyti asmeninį socialinės atsakomybės supratimą ir vaidmenį sprendžiant visuomenės problemas.	Dalyvauti savanoriškoje veikloje ar socialinio teisingumo iniciatyvose, kad prisidėtų prie bendrojo gėrio.
Bendruomeninis įsitraukimas	Stebėti ir suprasti bendruomenės kultūrą, įskaitant santykius su studijų kolegomis, dėstytojais ir darbuotojais.	Apmąstyti bendruomenės ir priklausomybės svarbą jėzuitų švietimo kontekste.	Dalyvauti su studijų kolegomis ir dėstytojais bendradarbiavimo veiklose, grupiniuose darbuose ir aktyviai dalyvauti kolegijos gyvenime.
Profesinis augimas	Tyrinėti galimus karjeros kelius ir profesinius tikslus, siekiant susieti akademinį mokymą su profesinėmis galimybėmis.	Pradėti formuoti asmeninę ir profesinę ateities viziją.	Imtis veiksmų tyrinėjant praktikų/stažuotų galimybes, seminarus ar profesinio tinklo kūrimo renginius, siekiant pasiruošti profesinei karjerai.

Pirmaisiais studijų metais studentai orientuojami į konteksto suvokimą. Ignaciškoje ugdymo tradicijoje konteksto analizei tenka lemiamas vaidmuo formuojant studentų supratimą apie juos supantį pasaulį. Šis procesas skatina studentus kritiškai vertinti savo socialinę, kultūrinę ir akademinę aplinką ir leidžia jiems atpažinti sudėtingą dinamiką, darančią įtaką tiek jų asmeniniam augimui, tiek platesnės bendruomenės kontekste. Studentai yra skatinami tyrinėti pasaulinio, vietinio ir institucinio konteksto

daugialypiškumą, įskaitant tokius klausimus kaip teisingumas, nelygybė ir kultūrinė įvairovė. Šis apmąstymų procesas padeda geriau suvokti, kaip jų išsilavinimas siejasi su realaus pasaulio iššūkiais, ir skatina ne tik akademinį, bet ir socialiai atsakingą požiūrį į mokymąsi. Tai ugdo mąstyseną, kurioje vertinama empatija, etiškas sprendimų priėmimas ir įsipareigojimas teigiamai prisidėti prie visuomenės gyvenimo, o tai atitinka jėzuitų siekį ugdyti išmanančius ir empatiškus lyderius.

Antraisiais studijų metais studentai yra orientuojami į savojo identiteto suvokimą. Tapatybės formavimas yra pagrindinis jėzuitų aukštojo mokslo komponentas, nes jis ugdo studentų supratimą apie tai, kas jie yra, jų vertybes ir vaidmenį pasaulyje. Jėzuitiškoje tradicijoje ugdymas yra holistinis procesas, kuriuo siekiama išugdyti stiprų asmeninės ir moralinės tapatybės jausmą. Apmąstydami savo įsitikinimus, stipriąsias puses ir iššūkius, studentai ugdomi savimone, kuri įgalina juos priimti etiškus sprendimus ir prasmingai bendrauti su kitais. Tapatybė tyrinėjama tarnystės, teisingumo ir tikėjimo kontekste, ugdant atsakomybės jausmą tiek už asmeninį augimą, tiek už bendruomenės gerovę. Šis procesas padeda studentams ugdyti atsparumą, plėtoti lyderystės įgūdžius ir integruoti savo vertybes į profesinį ir asmeninį gyvenimą, taip suteikiant jiems galimybę tiksliai ir sąžiningai veikti kompleksiniame pasaulyje.

Trečiaisiais studijų metais, kuriuose didelę dalį studijų turinio sudaro praktika ir baigiamojo darbo rengimas, studentai yra orientuojami į atsakingo veiksmo prisiėmimą. Kvietimas veikti ir *Magis* principas yra svarbiausi jėzuitų aukštojo mokslo misijos elementai, nes jie skatina studentus peržengti tai, ko iš jų tikimasi, ir siekti meistriškumo visose gyvenimo srityse. *Magis*, reiškiantis „daugiau“ arba „didesnis“, skatina studentus siekti gilesnio įsipareigojimo tarnystei, teisingumui ir bendrajam gėriui, įkvepia juos panaudoti savo talentus ir įgytą išsilavinimą, siekiant teigiamų pokyčių pasaulyje. Siekiame ne tik akademinės sėkmės, bet ir asmeninio tobulėjimo, etiškos lyderystės ir socialinės atsakomybės. Tuo pačiu tai įgalinimas ž aktyviai įsitraukti į savo bendruomenių veiklą, sprendžiant visuomenės problemas su atjauta ir kritiniu mąstymu. Integruojant *Magis* siekiama nuolatinio tobulėjimo, prasmingai prisidedant prie visuomenės gyvenimo ir prisiimant savo, kaip lyderių, vaidmenį. Šis holistinis požiūris skatina studentus veikti sąžiningai, vadovaujantis tvirtu tikslo jausmu ir įsipareigojimu siekti didesnio gėrio.

Išvados

Cura personalis principas pabrėžia ne tik intelektinį, bet ir emocinį, dvasinį, socialinį bei kultūrinį studentų augimą aukštojo mokslo kontekste. Tai skatina visapusišką asmenybės tobulėjimą, orientuotą į atsakingų ir empatiškų lyderių formavimą. Integruojant *cura personalis* ir *cura communitatis* principus, jėzuitų pedagogika akcentuoja aktyvų bendradarbiavimą, tarpusavio pagalbą ir atsakomybę. Tai leidžia studentams augti tiek asmeniškai, tiek kolektyviai, formuojant atsakingus piliečius, pasirengusius aktyviai veikti pasaulyje.

Praktinė metodologinė laboratorija Šv. Ignaco Lojolos kolegijoje suteikia studentams galimybę integruoti teoriją ir praktiką, dalyvauti realiose simuliacijose ir gauti praktinę patirtį, kuri yra neatsiejama nuo Ignaciškos pedagoginės paradigmos. Pirmieji studijų metai skirti aplinkos analizavimui, kur studentai vertina ne tik akademinis, bet ir socialinius bei kultūrinius aspektus, skatindami kritišką požiūrį į pasaulio ir institucijų kontekstą. Antrieji metai orientuoti į asmeninės tapatybės formavimą, kuriame studentai reflektuoja savo

vertybes, socialinę atsakomybę ir moralinį vaidmenį, ugdydami atsakingą požiūrį į studijas ir gyvenimo tikslus. Trečiaisiais metais, per praktinę patirtį, studentai įgyja įgūdžių, leidžiančių taikyti Magis principą, siekdami meistriškumo tiek akademinėse srityse, tiek asmeniniame gyvenime. Per visus tris studijų metus studentai ugdomi kaip lyderiai, gebantys spręsti iššūkius su empatija, kritiniu mąstymu ir tikslinga tarnystė, pasirengę veikti tiek savo bendruomenėje, tiek platesnėje visuomenėje.

Literatūra

1. Ahmadian, Z. (2014). Modern pedagogy and the Ratio Studiorum. *Journal of Literature and Art Studies*, 4(2), 137-147.
2. Currie, C. L., S.J. (2010). Some distinctive features of Jesuit higher education today. *Journal of Catholic Higher Education*, 29(1), 5-19.
3. Jaramillo, J. M. (2024). *Toward a continuum for Jesuit education founded upon cura personalis and magis* (Dissertation No. 3225). Dissertations (1934 -).
4. Kolvenbach, P.-H. (2000). *Faith and justice: The university and the future of the Jesuit mission*. Santa Clara University.
5. Kolvenbach, P.-H., S.J. (2000). *The service of faith and the promotion of justice in American Jesuit higher education* (Santa Clara Lecture, Vol. 7, No. 1). Santa Clara University.
6. LaBelle, J. (2024). Cura communitatis in the time of coronavirus. *Jesuit Higher Education*, 13(2), 56-67.
7. Moreira-Ramirez, N. L. (2021). *Cura personalis: Care for the whole person in higher education* (Course paper, O & L 750-02, Dr. Desiree Zerquera). School of Education, University of San Francisco.
8. Ramanauskienė, J. (2008). Studijų kokybės valdymas aukštoje mokykloje: Patirtis, tendencijos ir perspektyvos. *Management Theory & Studies for Rural Business & Infrastructure Development*, 15(4).
9. Šliužaitė, V., & Anušienė, L. (2014). Šv. Ignaco pedagogine paradigma grįsto refleksyvaus ugdymo(si) modelio diegimas Karaliaus Mindaugo profesinio mokymo centre. *Profesinis rengimas: Tyrimai ir realijos*, (25), 150-165.
10. Čiegis, R., Šimanskienė, L., & Ramanauskas, J. (2022). Metodologinė diskusija: Nuotolinės studijos ar nuotolinės paskaitos? Paskaitos auditorijoje ar nuotolinės paskaitos? *Regional Formation and Development Studies: Journal of Social Sciences*, 1(36), 114-120. Klaipėdos universiteto leidykla.

**IMPLEMENTING THE CURA PERSONALIS PRINCIPLE IN A PRACTICAL METHODOLOGICAL
LABORATORY: A THEORETICAL APPROACH**

dr. Laimutė Anužienė,

dr. Indrė Vitkuvienė

Summary

The article examines the possibilities of applying the principle of *cura personalis* in a Jesuit higher education institution in the context of the practical methodological laboratory. Drawing on the tendencies of holistic education, it is hypothesized that this principle can create conditions for a personalized education that responds to the different needs and learning styles of students, and thus fosters a deeper integrity of the study content. The paper reveals how *cura personalis* is applied in the work of the Practical Methodological Laboratory at the College of St. Ignatius of Loyola from a theoretical perspective. The main objectives of the study are to define the principle in the context of higher education, to analyze the role of the practical methodological laboratory and to identify the manifestations of the application of the principle. The findings summarized in the paper may be useful for the development of qualitative research tools for further research on the organization and effectiveness of the methodological laboratory.

Keywords: *cura personalis* principle, holistic education, Jesuit higher education.